

faa væsentlige Indrømmelser, at Udvalget har fundet det stemmende med det Huske, det selv nærer; og som det troer ogsaa næres af Thingets store Fleertal, at faae Loven ud, ogsaa fra sin Side at komme Regjeringen et stort Stykke imøde. Om det nu end ved en nøiagtig Afveining af denne gjenfaldige Imødekommene af En og Anden muligen maatte findes, at Udvalget maaskee er gaaet et ikke saa ringe Stykke mere henimod Regjeringen, end Regjeringen henimod Udvalget, vil jeg dog bede ærede Medlemmer om ved denne Afveining paa Udvalgets Side tillige at lægge i Vægtfaalen Husket om at faae Loven ud; thi dette Huske maa for Udvalgets og Thingets Bedkommende ikke være lidet vægtigere end for Regjeringens; ved at faae Loven ud vil der nemlig, hvad særligt maa ligge Udvalget paa Sinde, opnaaes en betydelig Besparelse for Statskassen. Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg gaae over til de Endringsforslag, som for Tiden foreligge til Forhandling. Forslaget under Nr. 1, der er stillet af Udvalget, gaaer ud paa af nærværende Lov at udelukke alle Bestemmelser for Archivvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd. Det vil maaskee være i de Herrers Erindring, at det i Udvalgets Indstillinger til Thinget ved 2den Behandling af Lovforslaget blev fremhævet, at medens Udvalget i Almindelighed maatte billige den Ordning, som Regjeringen havde foretaget, idet den havde underlagt Archivvæsenet Cultusministeriet, maatte det dog paa den anden Side finde, at Archivvæsenets hele indre Ordning og Forhold til Geheimarchivet for Tiden var mindre heldig, og at det derfor maatte anses for ønskeligt, at den hele Ordning blev undergivet en moden og sagkyndig Overvejelse; og det var væsentlig ledet af disse Betragtninger, at Udvalget til anden Behandling ikke meente at burde foreslaae en definitiv Ordning af det Contoir, der har med Archivvæsenet at gjøre, ved Ansættelsen i dette af en Contoirchef og 2 Fuldmægtige, som oprindeligt var begjært. Udvalgets Indstilling og Thingets Vedtagelse ved 2den Behandling gik derfor ud paa at normere istedetfor 1 Contoirchef og 2 Fuldmægtige 3 Fuldmægtige i Archivcontoiret, hvor-

ved Udvalget, som bemærket, tænkte sig at antyde den hele provisoriske Tilstand, hvortil man meente for Tiden at burde holde Archivvæsenets Ordning. Naar nu Regjeringen, skøndt ogsaa den, som jeg troer, erkjender det Huskelige i, at en Omordning af Archivvæsenet i en ikke fjern Fremtid finder Sted, dog ikke, tildeels maaskee ledet af personlige Hensyn, har meent i dette Punkt at kunne bøie sig for Thingets Vedtagelse ved anden Behandling, men har gjenoptaget det oprindelige Lovforslags Bestemmelse om Ansættelse af en Contoirchef og 2 Fuldmægtige, saa har Udvalget troet, at det under disse Omstændigheder vilde være det Retteste for Tiden ganske at see bort fra Ordningen af disse Forhold, og altsaa at udelukke Archivvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd af Lovforslaget. Der vil ikke deraf kunne opstaae nogen som helst praktisk Vanskelighed; thi Lønningforholdene for Archivvæsenets Embedsmænd ere allerede ordnede ved Loven af 19de Februar 1861, og den endelige Ordning, hvilken dog fra alle Sider anses for ønskelig, vil ikke derved i mindste Maade være foregriben, men vil meget mere vedblive at staae paa Dagsordenen. Som af den høitærede Formand antydet, vil Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 1 medføre en stikende Vedtagelse af Forslagene under Nr. 7, 9, 14 og 22, hvortilmod, hvis det forlæstes, disse Forslag da maae anses af sig selv at bortfalde. — Jeg gaaer dernæst over til Endringsforslaget under Nr. 2. Det vil være i ærede Medlemmers Erindring, at det oprindelige Lovforslag gik ud paa Gageringen af 12 Departementschefer, hvoraf den ene dog skulde bortfalde, saasnart de islandske Forhold vare ordnede, at Lønningerne for Departementschefer i det oprindelige Lovforslag bestemtes fra 2,600 til 3,600 Rd. aarlig med treaarige Alderstillæg, at endvidere for to af Departementscheferne, der fungere som Generaldirecteurer, Lønnen bestemtes til 400 Rd. højere, altsaa til 3,000 Rd., stigende med treaarige Alderstillæg indtil 4,000 Rd., men at Resultatet af 2den Behandling blev for det Første Vedtagelsen af, at Posten som Generalsecretairer skulde træde istedetfor Departementschefer og Generaldirecteurposterne, og at disses Antal